

106

TACTICA CURATIVĂ ÎN DEHISCENTA PARTIALĂ DE ANASTOMOZĂ COLORECTALĂ

BENDELIC V¹, TIMIS T¹, PALIU L¹, HOTINEANU V¹

¹Catedra Chirurgie nr.2, Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemitanu", Chișinău, Republica Moldova

Introducere: Dehiscentele anastomotice apărute după rezecțiile colorectale pot conduce la complicații septico-purulente severe, constituind o cauză importantă a letalității postoperatorii.

Scopul lucrării: Optimizarea particularităților diagnostico-curative în conduită pacienților cu fistule intestinale, apărute în rezultatul rezectionilor colorectale.

Material și metode: În studiu dat au fost inclusi 776 de pacienți internați în clinică pe parcursul anilor 2011-2018, la care au fost aplicate anastomoze colorectale. Fistule postoperatorii au fost fixate în 7,98% (n=62) de cazuri. Anastomoze termino-terminale s-au aplicat în 93,54% (n=58) cazuri, anastomoze mecanice 3,22% (n=2) cazuri. În dependență de timpul apariției fistulei pacienții au fost divizați în 3 grupuri. În primul grup au intrat 5(8,06%) pacienți cu un interval mai mic de 6 zile, grupul doi l-au constituit 41(66,1%) pacienți cu un interval de 6-10 zile. Grupul trei -16(25,80%) pacienți cu un interval mai mare de 10 zile. Toți pacienții primului grup au necesitat relaparatomia cu drenarea și sanarea focarului septic. În grupul doi relaparatomie au necesitat 8(19,51%) pacienți

Concluzii: Tactica curativă în dehiscența parțială de anastomoză diferă semnificativ în dependență de perioada apariției acesteia. Cele mai grave sunt cazurile cu fistule apărute la scurt timp după intervenția chirurgicală (<6 zile), acești pacienți necesită relaparatomie cu sanarea focalului septic și montarea stomiei.

Cuvinte cheie: dehiscenta, anastomoza, relaparatomie.

CURATIVE TACTIC IN THE DEHISCENCE OF COLORECTAL ANASTOMOSIS

Introduction: Anastomotic dehiscence occurring after colorectal resection can lead to severe septic-purulent complications, constituting an important cause of postoperative lethality.

Study purpose: Optimization of diagnostic and curative particularities in patients with intestinal fistula, resulting from colorectal resection.

Materials and methods: In the clinical study, 776 patients were admitted to the clinic during the years 2011-2018, with colorectal anastomoses. Postoperative fistulas were found in 7.98%(n=62) cases. Endo-terminal anastomoses were applied in 93.54% (n=58) cases, mechanical anastomoses 3.22%(n=2) cases. Depending on the time of occurrence of the fistula, the patients were divided into 3 groups. In the first group 5(8.06%) patients were included with an interval of less than 6 days, the second group constituted 41(66.1%) patients with an interval between 6-10 days. Group three -16(25.80%) patients with a duration greater than 10 days. All patients in the first group required relaparotomy with drainage and septic healing, in group two - relaparotomy was required in 8(19.51%) patients.

Conclusions: The curative tactic in the partial anastomosis dehiscence differs significantly and depends on the period of its occurrence. The worst are fistulas occurring shortly after surgery (<6 days), these patients will require relaparotomy with septic healing and stoma creation.

Key words: dehiscence, anastomosis, relaparotomy.